

Algemene Raad-Weigering stageverklaring af te geven

De Feiten

Bij fax-brief van 26 april 1993 is Mr X verder ook te noemen "appellant", bij de Algemene Raad in beroep gekomen van de beslissing van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten bij de Hoge Raad der Nederlanden, verder te noemen "de Raad van Toezicht", als vervat in de brief van 25 maart 1993 van die Raad aan appellant. Bij brief van 18 juni 1993 heeft appellant de gronden van zijn beroep aangevuld. Bij brief van 25 juni 1993 heeft de Raad van Toezicht de gronde voor de beslissing van 25 maart 1993 nader uiteengezet. Op 28 juni 1993 heeft de mondelinge behandeling van het beroep in aanwezigheid van appellant plaatsgevonden. De Raad van Toezicht had in zijn brief van 25 juni laten weten niet aanwezig te kunnen zijn. De Algemene Raad heeft kennisgenomen van alle bovengenoemde stukken, waaronder ook de beslissing van de Raad van Toezicht van 15 oktober 1992, die als hier ingelast gelden. Voor de feiten en standpunten van appellant en de Raad van Toezicht wordt daarnaar verwezen. De aan de voet van deze beslissing vermelde leden van de Algemene Raad namen deel aan de zitting. Voorts was aanwezig Mr Z

Beoordeling

Op grond van artikel 19 lid 2 van de Stageverordening 1988, welke op dit beroep van toepassing is, dient beroep te worden ingesteld binnen een termijn van een maand na de dag van verzending van de beslissing waarvan beroep. De beroepstermijn van de beslissing van de Raad van Toezicht eindigde op zondag 25 april 1993. Toepassing van de Algemene Termijnenwet leidt ertoe dat beroep mogelijk was tot en met maandag 26 april 1993. Appellant stelt zijn beroepsschrift te hebben gefaxt op maandag 26 april 1993. Op zichzelf kan niet worden vastgesteld dat het beroepsschrift op 26 april 1993 ook op het Bureau van de Orde is aangekomen. Ook nadien is het beroepsschrift niet gevonden. Gelet evenwel op de verklaring dienaangaande van appellant bij de mondelinge behandeling alsmede het door hem bij die gelegenheid overgelegde fax-journaal, gaat de Algemene Raad er van uit dat het beroepsschrift tijdig is ingediend. Appellant kan derhalve in zijn beroep worden ontvangen. In het beroepsschrift van 26 april 1993 heeft appellant aangekondigd dat hij in een later stadium zijn gronden zou aanvullen, hetgeen hij bij schrijven van 18 juni 1993 heeft gedaan. Op zichzelf verdraagt zich dit niet met het voorschrift van artikel 19 lid 2 van de Stageverordening dat een beroep moet worden ingesteld bij een met redenen omklede memorie. Gelet evenwel op hetgeen de Algemene Raad hierna zal overwegen omtrent de motivering van de beslissing van de Raad van Toezicht, wordt dit verzuim appellant in de omstandigheden van deze zaak niet toegerekend. Het beroepsschrift richt zich tegen de afwijzende beslissing van de Raad van Toezicht d.d. 25 maart 1993 op een door appellant tijdens een zitting van die Raad van 18 maart 1993 mondeling gedaan verzoek hem alsnog

een stageverklaring af te geven en het door hem bij dezelfde gelegenheid gemaakte bezwaar tegen het hem aangekondigde voornemen om de stage op 3 april 1993 te doen eindigen. Het voornemen tot dit laatste heeft de Raad van Toezicht aan appellant medegedeeld in zijn schrijven van 22 oktober 1992, waarbij hij appellant toezond zijn beslissing van 15 oktober 1992 om aan appellant niet de zogenaamde stageverklaring te verstrekken. De beslissing van de Raad van Toezicht van 25 maart 1993 luidt dat de Raad geen aanleiding ziet zijn beslissing van 15 oktober 1992 te heroverwegen. De Raad deelt mee dat tegen laatstgenoemde beslissing geen beroep meer open staat waarmee de weigering tot afgifte van een stageverklaring definitief is geworden. Daarnaast heeft de Raad van Toezicht beslist dat de stage van appellant wordt verlengd tot 1 juli 1993 in verband met het voornemen van appellant om zich in het arrondissement Y als advocaat te vestigen. De Algemene Raad stelt voorop dat de Stageverordening niet voorschrijft dat een verzoek om afgifte van een stageverklaring schriftelijk dient te geschieden. De Algemene Raad ziet dan ook geen aanleiding appellant niet-ontvankelijk te verklaren, omdat hij zijn verzoek mondeling heeft gedaan. De Algemene Raad is voorts van oordeel dat de beslissing van de Raad van Toezicht op zichzelf onvoldoende met redenen is omkleed, zoals artikel 18 lid 4 van de Stageverordening voorschrijft. De beslissing van 25 maart 1993 verwijst evenwel naar de eerdere, uitvoerig gemotiveerde beslissing van de Raad van Toezicht van 15 oktober 1993. Mede gelet op het navolgende en in samenhang met het hierboven sub 3 overwogen, oordeelt de Algemene Raad dat dit formele verzuim in de omstandigheden van dit geval niet zal leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Daarbij komt dat appellant geen beroep heeft gedaan op artikel 18 lid 4 van de Stageverordening. Bij brief d.d. 2 juni 1993 heeft de Raad van Toezicht uiteengezet de gronden waarop zijn beslissing van 25 maart 1993 is gebaseerd. Kort samengevat liggen deze in het verlengde van zijn beslissing van 15 oktober 1992 en het feit dat zich nadien geen omstandigheden hebben voorgedaan om deze beslissing te herzien. Ten aanzien van de beslissing van 15 oktober 1992 overweegt de Algemene Raad dat deze op de juiste wijze op 22 oktober 1992 is verzonden aan het kantooradres van appellant te A. Appellant stelt in dit verband dat hij door ziekte pas half december 1992 kennis heeft kunnen nemen van de beslissing van 15 oktober 1992 en dientengevolge niet tijdig beroep heeft kunnen instellen tegen die beslissing. Dit verweer baat appellant niet. En advocaat moet te allen tijde zorgdragen voor een deugdelijke afhandeling van aan zijn kantooradres verzonden post. Van omstandigheden, die eventueel tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, is de Algemene Raad niet gebleken, temeer omdat appellant desgevraagd tijdens de mondelinge behandeling heeft geantwoord dat andere post hem tijdens zijn ziekte wel is doorgezonden. Aldus staat vast dat de beslissing van 15 oktober 1992 en de feiten en omstandigheden die daaraan ten grondslag liggen, niet voor beroep vatbaar zijn. In de onderhavige zaak kan derhalve voor wat betreft de feiten worden uitgegaan van de beslissing van 15 oktober 1992. Ook los hiervan stelt de Algemene Raad vast dat appellant geen feiten en omstandigheden aanvoert die de overwegingen van de Raad van Toezicht van 15 oktober 1992 in een ander daglicht plaatsen. Appellant voert voor het overige aan dat de Raad van Toezicht ten onrechte de nadruk legt op zijn gebrekkige ervaring in civiele zaken. In dit verband overweegt de

Algemene Raad dat Mr W toenmalig Deken in het arrondissement Q, appellant tijdens een bijeenkomst in april 1992 heeft verzocht om een overzicht van door hem behandelde zaken. Dit overzicht zou moeten bestaan uit een lijst van zaken met daarbij een toelichting op het soort zaak. Dit overzicht heeft appellant - ondanks enkele rappels - niet eerder dan in maart 1993 aan de Raad van Toezicht laten zien. Voorzover appellant zich erover beklaagt dat de Raad van Toezicht onvoldoende acht heeft geslagen op dit overzicht, overweegt de Algemene Raad dat hieruit bepaald niet blijkt van een redelijke ervaring van appellant op civielrechtelijk gebied, welke zou zijn opgedaan in de periode april 1987 tot juni 1988 voordat Mr U buitenpatroon van appellant werd. Naar het oordeel van Algemene Raad biedt het hem overgelegde overzicht geen aanleiding om te veronderstellen dat de samenstelling van de praktijk van appellant in de genoemde periode essentieel anders is geweest dan zoals vastgesteld in de beslissing van de Raad van Toezicht van 15 oktober 1992 ten aanzien van de daaropvolgende periode vanaf juni 1988. De Algemene Raad heeft evenmin op grond van het overigens ter zitting door appellant aangevoerde de overtuiging verkregen dat appellant over voldoende ervaring beschikt om de praktijk zelfstandig te kunnen voeren.

Volgt: bekrachtiging van de Beslissing met aanvulling van de motivering zoals hierboven overwogen